

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2014-11-19
Besvaras senast
2014-12-04

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2014/15:143 IS grymheter mot kvinnor och barn

Sedan ett par månader tillbaka är flera städer i Syrien och Irak invaderade av Islamiska staten, Isis. Staden Kobane i Rojava (de kurdiskdominerade delarna av norra Syrien) har varit omringad och hårt attackerad av den tungt beväpnade IS-milisen. Befolkningen i Kobane och de lokala kurdiska försvarsenheterna YGP har under en period lyckats försvara staden. I försvaret av staden har kurdiska kvinnor och assyrier spelat en viktig roll.

Dock kan staden nu anses belägrad, och Kobane attackeras av IS från flera håll. Det rapporteras i skrivande stund om att IS har tagit över vissa delar av staden. Den enda fria passagen är mot den turkiska gränsen, där den turkiska militären står. Därmed är risken överhängande att befolkningen och de lokala försvarsstyrkorna inte kan hålla ut; följaktligen kan Kobane falla, vilket riskerar att medföra ännu en humanitär tragedi.

Det krig som i dag utspelas i Syrien, Kobane och Irak är i stor utsträckning ett krig riktat mot individernas fri- och rättigheter – särskilt mot kvinnor och barns rättigheter samt minoriteters rättigheter.

Terrorgrupperna riktar sig, förutom mot kvinnors rättigheter, mot religiösa och etniska grupper som assyrier, syrianer, yazidier, kurder, turkmener, mandéer med flera. Inom dessa är det kvinnor och barn som drabbas hårdast.

Kvinnoorganisationer och människorättsaktivister i Sverige förväntar sig att Sverige i FN arbetar betydligt intensivare för frigivning av de bortrövade kvinnorna och flickorna i norra Irak och Kurdistan samt i Syrien. Dessa unga kvinnor måste befrias, skyddas och ges medicinsk och psykisk vård.

De våldtagna kvinnorna kan bära sjukdomar, bli gravida och utsättas för en sådan behandling att de lider av allvarliga fysiska och psykiska trauman, till följd av sexuella övergrepp. Dessa kvinnor måste få skydd för att kunna överleva och återgå till ett normalt liv.

Det finns stora förhoppningar knutna till Sveriges nybildade regering.

Sverige bör arbeta mer intensivt än vad som tidigare har varit fallet i FN och EU för att minst hälften av allt bistånd ska gå till jämställdhetsåtgärder och satsningar på kvinnors och flickors hälsa och utbildning. När det gäller

utbildning i frågor rörande kvinnors rättigheter måste detta i högre utsträckning adresseras ”nä fram” till män som grupp, särskilt vad det gäller mansdominerade religiösa miljöer – detta i enlighet med Kofi Annans uppmaning från år 2002.

Alla stater som är medlemmar i FN har undertecknat FN:s konvention om mänskliga rättigheter. De flesta har också undertecknat FN:s konvention om kvinnans och barnets rättigheter. Flera av dem fortsätter dock att på ett mycket flagrant sätt bryta mot de konventioner de undertecknat, särskilt vad det gäller kvinnors och barns rättigheter.

Det är viktigt både med mål och med uppföljning för att garantera att svenskt bistånd faktiskt bidrar till jämställdhet. Sverige bör därför ha som mål att minst 50 procent av biståndet ska gå till kvinnor.

Mot bakgrund av ovanstående beskrivning vill jag ställa följande frågor till utrikesminister Margot Wallström:

1. Vad avser ministern att göra inom FN och EU för att stoppa IS grymheter?
2. Vilka initiativ, så väl nationellt som internationellt, avser ministern att ta för att det till rehabilitering och vård av kvinnor och flickor som utsatts för våld i Irak och Syrien ska öka?
3. Avser ministern att medverka till att en delegation sänds till ovannämnda konfliktområde i Mellanöstern, för att identifiera och kartlägga de bortrövade (men senare frisläppta kvinnor, unga flickor och barn) som utsatts för övergrepp av IS?
4. På vilket sätt tänker ministern driva på för att en högre andel av FN:s och EU:s insatser ska gå till flickor och kvinnor, och specifikt för rehabilitering och skydd av kvinnor och unga flickor och barn, som har utsatts för olika former av övergrepp?
5. Är det ministerns åsikt att Sverige ska vara pådrivande för att en större andel av biståndet går till kvinnor, med målet att minst 50 procent av allt utvecklingsamarbete ska gå till kvinnor och flickor?

.....

Amineh Kakabaveh (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin